

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3722/2018
04.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Дедовић Марјановић, адвокат из ..., против туженог Града Лесковца, кога заступа Градски правобранилац, Лесковац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2690/17 од 18.05.2017. године, на седници одржаној 04.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2690/17 од 18.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 490/16 од 21.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу, по основу солидарне одговорности као оснивач дужника Месне заједнице ..., по правноснажној и извршној пресуди Општинског суда у Лесковцу од 18.08.2004. године и решења о извршењу Општинског суда у Лесковцу од 25.06.2008. године, плати тужили износ од 1.104.866,00 динара, са законском затезном каматом, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 223.500,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2690/17 од 18.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке за износ трошкова поступка са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке за законску затезну камату тако што је одбијен захтев туженог за законску затезну камату почев од пресуђења до дана извршности пресуде.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП (погрешно се позивајући на члан 404. ЗПП), ради уједначавања судске праксе.

Решењем РЗ 50/2018 од 31.05.2018. године, Апелациони суд у Нишу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да је правилан закључак Апелационог суда у Нишу да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), а у вези члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете, поднета је 28.06.2010. године, а правноснажна пресуда донета је 18.05.2017. године. Вредност побијеног дела правноснажне пресуде је 1.104.866,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 104,0004 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 10.623,20 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић